— Med det andet annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at den finansielle korrektion på 5 % for supplerende koblet støtte forbundet med arealet er pålagt på grundlag af en faktisk fejl, med utilstrækkelig begrundelse og under tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

— Med det tredje annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at den finansielle korrektion på 5 % fastsat for støtte under søjle 2 er pålagt uberettiget, og at Kommissionens vurdering i den forbindelse under alle omstændigheder er behæftet med en faktisk fejl og er åbenbar uforholdsmæssig i forhold til den risiko, der er fastslået i Kommissionens konklusioner vedrørende foranstaltningerne under søjle 2. Hvad navnlig angår foranstaltning 214 i Programmet for Udvikling af Landdistrikterne gøres det gældende, at den pålagte korrektion endvidere er den anden i træk med det samme formål, hvorfor den er ulovlig og skal erklæres ugyldig.

(1) Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21.5.2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141, s. 18).

Sag anlagt den 4. marts 2015 — Estland mod Kommissionen

(Sag T-117/15)

(2015/C 171/33)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Republikken Estland (ved Kristi Kraavi-Käerdi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Den i Europa-Kommissionens skrivelse af 22. december 2014 (Ares[2014]4324235) indeholdte afgørelse annulleres, for så vidt som Kommissionen har afvist at ændre Kommissionens beslutning 2006/776/EF om de beløb, der skal afkræves for de mængder overskudssukker, der ikke er fjernet fra markedet (1).

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende: Den anfægtede afgørelse er i strid med bilag IV, kapitel 4, nr. 2), i tiltrædelsesakten (2), sammenholdt med tiltrædelsesaktens artikel 58.

   — Det fremgår klart af Domstolens Pimix-dom (C-146/11, EU:C:2012:450), at Kommissionens beslutning 2006/776 allerede ved vedtagelsen var i strid med de nævnte bestemmelser i tiltrædelsesakten, og at Kommissionen skulle have ændret den. De Kommissionen med den anfægtede afgørelse har afvist at ændre beslutning 2006/776, er den anfægtede afgørelse ligeledes i strid med de nævnte bestemmelser i tiltrædelsesakten.

2. Andet anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af princippet om god forvaltning

   — Kommissionen er ifølge princippet om god forvaltning underlagt forpligtelsen til at anvende retsakter i overensstemmelse med den af EU-Domstolen anlagte fortolkning. Da Kommissionen ikke har bragt beslutning 2006/776 i overensstemmelse med EU-retten på grundlag af Rettens domme Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen (T-248/07, Sml., EU:T:2012:170) og Republikken Litauen mod Kommissionen (T-262/07, Sml., EU:T:2012:171) og Domstolens Pimix-dom (C-146/11, EU:C:2012:450), har den tilsidesat princippet om god forvaltning.

3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

— Den anfægtede afgørelse og beslutning 2006/776 er i strid med proportionalitetsprincippet, eftersom Estland ikke kan anvende forordning (EF) nr. 60/2004 ([3]) over for borgerne, og Estlands forpligtelser i henhold til denne afgørelse og beslutning er begrænset til at betale til EU-budgettet og ikke gør det muligt at nå det mål, der forfølges med ordningen med bortskaffelse af mængder af overskudssukker.

4. Fjerde anbringende: Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter havde ikke kompetence til at træffe den anfægtede afgørelse.

— Afgørelsen om, hvorvidt Kommissionens beslutning 2006/776 skal ændres, burde være truffet af et kommissærkollegium. Der er tale om en grundlæggende afgørelse, som ikke burde være blevet delegeret.

([1]) Kommissionens beslutning 2006/776/EF af 13.11.2006 om de beløb, der skal afkræves for de mængder overskudssukker, der ikke er fjernet fra markedet (EUT L 314, s. 35).
([2]) Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EUT 2003, L 236, s. 8).
([3]) Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2004 af 14.1.2004 om overgangsforanstaltninger for sukker som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse (EUT L 9, s. 8).

Sag anlagt den 16. marts 2015 — Unicorn mod KHIM — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN-čerpací stanice)

(Sag T-123/15)

(2015/C 171/34)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Unicorn a.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat L. Lorenc)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Limassol, Cypern)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Mercilink Equipment Leasing Ltd

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »UNICORN-čerpací stanice« — EF-varemærke nr. 11 014 685

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. januar 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 153/2014-5)